

РЕШЕНИЕ

№ 6300

гр. София, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова**

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **12278** по описа за **2025** година докладвано от съдия София Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. Б. М., чрез адв. А. Н., срещу решение от 15.10.2025 г., постановено по АНД № 8053/2025 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), НО, 11 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 42-0012291/07.02.2025 г., издадено от началника на ОО „АА”- С., с което на основание чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАПр), на А. Б. М. била наложена глоба, в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 18, т. 2 от Наредба № Н-8/27.06.2008 г. на МТ, както и на основание чл. 93в, ал. 15, т. 4 ЗАПр – глоба, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 34, §. 6, б. „в“ от Регламент (ЕС) 165/2014.

В касационната жалба се излагат аргументи, че решението на въззивния съд е неправилно, необосновано и постановено при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че СРС изрично е посочил, че нормата на чл. 28 от Закона за административните нарушения и наказания/ЗАНН/ е приложима в случая. Жалбоподателят посочва, че районният съд не е разгледал смекчаващите вината обстоятелства и не ги е отчетел при вземането на решението си по казуса, което е довело до нарушение на материалния закон. Поддържа позицията, че не е необходимо за нарушение в такава ниска степен на обществена укоримост да се налага предвидената от закона санкция, чийто размер е твърде висок и именно заради това законодателят е въвел института на чл. 28 от ЗАНН. Освен това се посочва, че районният съд неправилно е

приел, че не съставлява самостоятелно отменително основание нарушението на изискването, предвидено в чл. 42, ал. 1, т. 10 от ЗАНН, за опис на писмените материали и на иззетите вещи, ако има такива, и кому са поверени за пазене. Моли за отмяна на оспореното решение като неправилно, съответно за отмяна на оспореното наказателно постановление.

Ответникът – началник областен отдел „Автомобилна администрация“, не изразява становище и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на решението на СРС, като моли същото да бъде потвърдено.

Административен съд - София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена е от надлежна страна и против съдебен акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 01.10.2024 г., около 12:30 ч. жалбоподателят М. извършвал превоз на товари (плочки) за собствена сметка с товарен автомобил И., ДК [рег.номер на МПС] . Около 12:30 ч. е спрял за проверка на изхода при [населено място], в резултат на която е установено, че не носи фактура за товара или документ, удостоверяващ, че превозваният товар му принадлежи. Установено е също така, че превозното средство е оборудвано с аналогов тахограф, марка Kienzie тип 1311, както и че в представен тахографски лист от 30.09.2024 г. не е попълнен номер на превозното средство.

Софийският районен съд, след преценка на събраните по делото доказателства, е потвърдил наказателното постановление. Въззивната инстанция е формирала изводи, че извършването и авторството на административното нарушение се установяват по несъмнен начин, и в конкретния случай не са налице условията за приложението на чл. 28 ЗАНН. Въззивният съд е изложил, че процесното деяние не следва да се квалифицира като маловажен случай, тъй като са установени две отделни нарушения, застрашили обществените отношения, свързани с възможността за осъществяване на ефективен текущ и последващ контрол, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на този комплекс от действия се отличава с достатъчен интензитет, за да подлежи на административно наказване.

Настоящият съдебен състав не споделя изводите на районния съд за маловажност по смисъла на чл. 28 ЗАНН на извършените нарушения.

Съгласно чл. 34, § 6 от Регламент (ЕС) № 165/2014 всеки водач на превозно средство, оборудвано с аналогов тахограф, въвежда следните данни върху своя тахографски лист: а) в началото на използването на тахографския лист — своето фамилно и собствено име; б) датата и мястото, където започва използването на тахографския лист, и датата и мястото, където приключва използването; в) регистрационния номер на всяко превозно средство, което е определено за водача, както в началото на първото пътуване, регистрирано върху тахографския лист, така и впоследствие в случай на смяна на превозното средство по време на използването на тахографския лист; г) показанието на сумиращия брояч за изминатото разстояние: i) в началото на първото пътуване, регистрирано върху тахографския лист; ii) в края на последното пътуване, регистрирано върху тахографския лист; iii) в случай на смяна на превозното средство по време на работния ден — показанието на брояча на първото определено за водача превозно средство и показанието на следващото превозно средство; д) часът на всяка смяна на превозно средство. По делото се установява, че при проверка, извършена на управлявания от А. Б. М. товарен

автомобил, с който е бил извършван превоз за собствена сметка, водачът не е попълнил регистрационния номер на превозното средство в тахографски лист от 30.09.2024 г. Правилно е установена правната квалификация на нарушението - чл. 34, § 6, буква "в" от Регламент (ЕС) № 165/2014.

Разпоредбата на чл. 18 от Наредба № Н-8 от 27 юни 2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка /Наредбата/ предвижда, че при извършване на превози на товари за собствена сметка водачът представя при поискване от контролните органи следните документи: 1. заверено копие на трудовия договор, с който е назначен, или заверено извлечение от него, което съдържа името на работодателя, името на водача, датата на сключване и срока, за който е сключен договорът и/или заверено копие на договор, с който водачът е предоставен на разположение на лицето по чл. 9; 2. копие на фактурата за товара или копие на документ, удостоверяващ, че превозваните товари принадлежат на едноличния търговец или юридическото лице или са продадени, закупени, дадени под наем или наети, произведени, добити, преработени или поправени от него; 3. разрешително, ако такова се изисква по силата на двустранни или многостранни спогодби, по които Република България е страна; 4. заповед на едноличния търговец или управляващия юридическото лице, за чиято сметка се извършва превозът или на упълномощено от тях със заповед лице; в заповедта се посочват датата или периодът за извършване на превоза, часовете на тръгване и маршрутът на движение, както и видът на товара; 5. карта за квалификация на водача; 6. заверено копие на лиценза на Общността или удостоверение на моторно превозно средство за обществен превоз на товари на територията на Република България в съответствие с чл. 12б, ал. 10 от Закона за автомобилните превози. От приложените по делото доказателства се установява, че касаторът действително не е представил достоверителен документ по отношение на превозвания от него товар в момента на проверката.

В АУАН обаче М. е отбелязал, че документите са забравени и ще ги представи. Видно от доказателствата по делото на 03.10.2024 г. касаторът е представил фактура за стоката, която е превозвал, закупена лично от А. Б. М., заповед за извършване на превоз с товарния автомобил на процесната стока за собствена сметка, курса на движение и името на лицето, което управлява автомобила.

Наказателното постановление е издадено при неправилно приложение на материалния закон. Основателен е доводът на жалбоподателя за допуснато от административнонаказващия орган нарушение на материалния закон при издаване на НП с оглед малозначителността на деянието. Съгласно ТР № 1 от 2007 г. на ВКС, преценката на административнонаказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Това е така, тъй като административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за всяко извършено административно нарушение се налага съответното наказание, а прилагането на санкцията на съответната административнонаказателна норма във всички случаи е въпрос само на законосъобразност, но не и на целесъобразност. Ето защо в административнонаказателното производство преценката относно наличие на основанията на чл. 28 от ЗАНН е следвало да се извърши от наказващия орган, като се вземе предвид тежестта на нарушението, причините, довели до неспазване на изискванията за водене на тахографските листове и изискванията за представяне на достоверителни документи за превозвания товар, настъпили ли са също така вреди от нарушенията и други смекчаващи или отегчаващи вината обстоятелства. Пак поради причина, че тази преценка е въпрос на законосъобразност, тя подлежи и на съдебен контрол.

Настоящият съдебен състав счита, че макар и формално да са осъществени съставите на административни нарушения, деянията разкриват по-ниска степен на обществена опасност.

Следва да се отбележи, че от събраните по делото доказателства е видно, че при извършената цялостна проверка касаторът е оказал съдействие, като е представил документите за превоз на стоката, липсват данни водачът да е известен на контролните органи като системен нарушител на ЗАвПр, липсват вредни последици, с оглед формалния характер на нарушенията, всички останали реквизити на тахографския лист са попълнени (което е индиция, че жалбоподателят не е имал намерение да възпрепятства ефективния текущ и последващ контрол), осъщественият превоз е с кратка продължителност и не се характеризира със значително изминато разстояние. Освен изложеното съгласно чл. 28, ал. 17 от ЗАвП при проверка водачът е длъжен да представя на контролните органи документите, регистрирали времето на управление, прекъсванията и почивките му през текущия ден и тези от предходните 28 календарни дни, в т. ч. тахографските листа. Това означава, че контролните органи са извършили проверка на водача на тахографските листи от предходните дни и са констатирали пропуск само в този от 30.09.2024 г. касаещ номера на превозното средство. Всички други показания са били налични, както в процесния тахографски лист, така и в останалите 27. Не може да се приеме, че с поведението водачът е целял да се възпрепятства ефективния текущ и последващ контрол, тъй като номерът на товарния автомобил е установен, като същият е отразен в АУАН.

Наказващият орган не е приложил разпоредбата на чл. 53, ал. 1 ЗАНН, като не е съобразил условията за прилагането на чл. 28 ЗАНН с оглед постъпилото от касатора писмено възражение, към което са приложени: фактура № [ЕГН] от 01.10.2024 г.; заповед №42/01.10.2024 г. От тези постъпили документи става ясен произхода на превозваната стока, за чия сметка е извършван превоза, както и използвания маршрут. В този смисъл може да се приеме, че извършените нарушения се дължат на проявено невнимание от страна на жалбоподателя, но не и на умисъл в действията /бездействията/.

С оглед цялостната характеристика на деянията и дееца и предвид обстоятелството, че в случая неизпълнението на задължението по на чл. 34 § 6, буква "в" от Регламент (ЕС) № 165/2014, както и нарушението на изискването на чл. 18 от Наредба № Н-8 от 27 юни 2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, не са застрашили охраняваните обществени отношения, съответно, може да се направи извод, че е налице по-ниска степен на обществена опасност на конкретните нарушения в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, като основание за квалифицирането им като маловажен случай по смисъла на чл. 28, ал. 1 ЗАНН. Следователно, наказващият орган е следвало да предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение от този вид ще му бъде наложена глоба.

Като е приел, че наказателното постановление е правилно, Софийски районен съд е постановил решението си в противоречие с материалния закон, касателно приложението на чл. 28 от ЗАНН, поради което оспореното решение следва да се отмени, и вместо него да се отмени наказателното постановление, а нарушителят да се предупреди на основание чл. 28, ал. 1 от ЗАНН, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение второ от АПК във вр. с чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, Административен съд София - град, IX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 15.10.2025 г., постановено по АНД № 8053/2025 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), НО, 11 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0012291/07.02.2025 г., издадено от началника на ОО „АА”- С., с което на основание чл. 93, ал. 2 от ЗАПр, на А. Б. М. е наложена глоба, в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 18, т. 2 от Наредба № Н-8/27.06.2008 г. на МТ, както и на основание чл. 93в, ал. 15, т. 4 ЗАПр – глоба, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 34, §. 6, б. „в“ от Регламент (ЕС) 165/2014.

ПРЕДУПРЕЖДАВА А. Б. М., с ЕГН [ЕГН], че при извършване на друго нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на решението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: